

Tisztelet ünnepi közgyűlés!

A főispán ur ömélőssága betegsége miatt nem vehette igénybe megtisztelő meghívását és legnagyobb sajnálatára nem jelenhetett meg a mai közgyűlésen. Engem bizott meg, hogy tolmácsoljam az ő szívből jövő szeretkekvánatait, ugy az elnök ur önagy-ságának, mint a tisztikar és a társulat minden egyes tagjának.

Abból az alkalomból, hogy a Szeged Lloyd-Társulat fennállásának 30 éves jubileumát ünnepli, fogadja ez előkelő társulat a város közönségének szíves üdvözlését.

Az elmúlt 30 esztendő folyamán alatt a város kereskedelmében lényeges fordulat állott be, mert míg ez idő első felében a terménykereskedelem volt a döntő és Szeged volt: Délmagyarország legnagyobb gabonapiaca, addig a második féldőben a vasúthálózat folytonos bővülése folytán a terménykereskedelem csökkent jelentőségében, de nagyobb lendületet vett a gyáripari és egyéb ipari cikkek kereskedelme.

Gyönyörű feladat vár a szegedi Lloyd-Társulatra és Szeged kereskedőire a ránk

küszöntő második 30 évben, de különösen a háborút követő legközelebbi esztendőkből, amikor a nyers anyagok felkutatása, a legjobb feltételek mellett való ideszállítás és piacra helyezése elsőrangú nemcsak városi, de nemzeti feladatot is képez. Nincs kétség benne, hogy Szeged város kereskedelme e fontos hivatást is elsőrangban fogja teljesíteni. Hiszen a kereskedelem mindent egy-
sít, amit az ember valaha szeretett, vagy amihez ragaszkodott. Itt politika, harc, diplomácia, minden együtt van. Keresni, kutatni, találni, kitalálni és mindent összekombinálni, ezek a magasabbrendű kereskedelem főismérvei.

Mi bizva-bizunk abban, amit szívünk mélyéből kívánunk, hogy itt az önök termében, a Lloyd-Társulat csarnokaiban állandóan buzogjon, forrjon, pezsegi a teremő Isten legszebb gondolata: az élet. Ezt kívánja Szeged város közönsége.

A beszédért, amely hatósági székéből egészen új hangot üt meg a kereskedelemmel szemben, Obláth Lipót elnök mondott a társulat nevében köszönetet, amivel a diszközgyűlés véget ért.

Szervezett betörő banda követte el a szegedi betöréseket.

— Elfoglák a betörőbanda két tagját. —

(Saját tudósítónktól.) Szombati számában röviden jelezte már a *Délmagyarország*, hogy a Földes-féle nagy betörés tetteit a budapesti államrendőrség két katoná személyében elfogta. A betörőket Szegedről még szombaton felutaztak Budapestre Szécsenyi Miklós és Vicsernyész István polgári rendőrök, akik megbilincselve szállították a betörőket. Dr. Borboly Jenő rendőrkapitány hétfőn kihallgatta a betörőket, akik — mint azt a szegedi rendőrség is megállapította a nyomozás során — szökött katonák voltak. Az egyik *Szautner Antal*, a 31-es tábori tüzérezred kötelékébe tartozó katoná, a másik *Jurái Antal*, a 71-ik gyalogezred közlegénye. Mindketten hónapok óta szökésben vannak és hónapok óta követték el egyre-másra a betöréseket. A két jómadár eleinte tiltakozott a vád ellen, hogy bármiféle büntényt is elkövettek volna, amikor azonban a rendőrkapitány eléjük tárta a bizonyítékokat, megtörttek és mindent bevallottak. Kiderült, hogy az utóbbi hónapokban történt betörések legnagyobb részét ők követték el és valósággal rendszeresen kidolgozott haditerv alapján „működtek”.

Szautner Antal, aki nem először van Szegeden, különösen beismerő vallomást tett. Ez a tipikus pesti jassz, aki a háború előtt az Árpád-Öthönből szökött meg, majd *Schweiger Sándor* szegedi pékmesterhez került inasnak, különösképpen megszerette Szegedet. Mikor megszökött ezredétől, rögtön Szegedre helyezte működési terét. Egész szervezett betörőbandát létesített, itt szökött katonákból, akikkel éjszakánként jól átgondolt haditerv alapján kezdett munkához. Bevallotta, hogy az összes, utóbbi időben történt nagyobb betöréseket ők követték el és a legközelebbi betöréseket az *Arany Károly* és *Fischer ékszerész* cégnél tervezték. A lopott holmikat Budapesten értékesítették, amely legalkalmasabb volt erre a célra. Részben a Teleky-téren árusították el a rablott holmikat, részben pedig a „passzer” útján. Egy-egy sikerült betörés után mindig felrándultak ketten-hárman Budapestre, a banda itthonmaradt tagjai addig itt dolgozhattak, de csak kis méretekben. Egy-egy betörést mindig hárman-négyen követték el. Főként nem nagyon lehetett, a szegedi utcák pokoli sötétsége legjobb szövetségesük volt. Bevallotta, hogy a *Kup*-cégnél is próbálkoztak már a betöréssel. Felfeszítették az üzletajtó előtti vasrácsot, de az ajtóval már alig próbálkozhattak, mert megzavarták őket. Eppen jött valami elkésett ember a vasutól és ők óvato-

sak voltak. Nem akarták magukat könnyelműen kitenni a felfedeztetés veszélyének. Tudniillik a postaépület kivilágítása éppen a *Kup*-cég előtt némileg világossá teszi az utcát. Ugyancsak ők követték el a *Turul*-cipőraktárban nemrég történt betörést. Az Alföldi Paprikamalomból ők loptak el 80 kiló paprikát. A *Moskovits Testvérek* Dugonics-téri tisztítóintézetét szintén ők fosztották ki. Az innen ellopott holmikat összesen 700 koronáért értékesítették. Ők törtek be *Deutsch Manó* zsidóüzletébe, amelyet tudvalevőleg majdnem teljesen kifosztottak. A Földes-féle betörés volt utolsó szereplésük, de a rendőrség nem tartja lehetetlennek, hogy az azóta történt betöréseket az ő büntársaik követték el, akiket egyik sem akar elárulni.

A rendőrség erőlyesen folytatja a nyomozást, mert valószínű, hogy közelesem kézrekeritheti az egész jól szervezett betörőbandát. A betörőket Budapesten a Magyarország-szállodában tartóztatták le, amikor éppen a Földes-féle ruhákön alkudoztak egy vidéki orgazdájukkal. Jelen volt még az alkudozásoknál egy harmadik társuk is, ez azonban megneszelhetette, hogy baj lesz, mert megugrott.

Itt említjük meg, hogy dr. *Kormányos Benő*, törvényhatósági bizottsági tag a napirenden levő betöréses lopások és fosztogatások és más büncselekmények ügyében indítványt nyújtott be a februári közgyűléshez. Azt indítványozza, hogy ezek megelőzhetése ügyében a legközelebbi közgyűlésre a tanács megfelelő javaslatot tegyen.

Hadikölcsönköltvényeket

vásárol, elad és
megelőlegez.

MAY R. MIKSA bank- és váltóüzlete
Széchenyi-tér, a városházával szemben.

Rövidáru-üzletemet

Winternitz Márton divatáruház előtti helyiségben. Szolid árak! Nagy választék! Pontos kiszolgálás! A n. é. közönség b. pártfogását kérem
Bocker Ferenc.

Ungvári Péter öngyilkosságot követett el.

(Saját tudósítónktól.) Ungvári Péter fogorvos, a szegedi orvosi kar legöregebb tagja, az egész város közönségének osztatlan tiszteletét, szeretetét élvező Péter bácsi vasárnap délelőtti fél tíz órakor öngyilkos lett. Revolverrel halántékön lőtte magát és azonnal meghalt.

Eppen nekünk jutott két nappal ezelőtti a szomorú feladat, hogy Ungvári Péter öngyilkosságot kísérelt-e meg. Ez szombaton délután történt. A gyógyítatlán betegségben szenvedő öreg ember fölívta az ereit, hogy megszabaduljon az élet gyötrelmeitől, amelyeket megviselt lélegzetével, hajlott korával már nem tudott, nem bírt elviselni. De akkor rosszul számított, felesége észrevette és gondoskodásával megmentette.

Hanem minden hiába volt. A Péter bácsi előkelt szánékán nem tudott változtatni a tény, hogy az első kísérlet nem sikerült. Sötétén látó szemei előtt nem derültek föl az élet örömei azzal, hogy sikerült a sir széléről visszatartani. Megmaradt első elhatározásánál, hogy eldobja magától az életet, amely csak kint, gyötrelmeket és elviselhetetlen fájdalmakat tartogatott részére. Türelmetlen fájdalmai voltak, lábai erősen megdagadtak, éjszakánként fulladozott és nem tudott aludni.

Ungvári Péter 81 éves volt, 36 évvel ezelőtti került Szegedre. Berlinből jött, ahol két évig tanulta a fogászatot. Ezt megelőzőleg belgyógyász volt; működését mint bányarvos kezdte meg Biharmegyében, ahonnan Beregszászra került. Szabolcsmegyében született Ujfehértón, atyja szintén orvos volt. 49 évvel ezelőtti nősült, feleségén kívül két gyermeke van. Fia a budapesti Fodor-féle zeneiskolában zenetanár, lánya Ujvidéken van férjével.

Kedvelt, általános ismert, jókedvű öregúr volt, régebben nagy zenebarát. Öngyilkosságának híre, amelynek részletei alább következnek, általános megdöbbenést keltett város-szerte.

Az öngyilkosság Kelemen-utca 11. szám alatti lakásán történt. Délelőtti fia, aki szombaton este érkezett meg Budapestre, eltávozott hazulról rövid időre. Ungvári egyedül maradt feleségével. Fél tíz tájon az orvos a Wertheimkassza kulcsát kérte feleségétől. Az asszony rosszat sejtett, ezért maga nyitotta ki a Wertheim-szekrényt. Ungvári, aki mögötte állt feleségének, hirtelen benyúlt a fiókba és elkapta revolverét. Felesége kérlette, hogy tegye le a fegyvert, majd mikor látta, hogy férje újabb öngyilkossági kísérletet akar elkövetni, erőszakkal akarta elvenni a fegyvert. Dulakodás kezdtek, az asszony segítségért kiáltott, a szobaleány az udvarba szaladt, hogy fölhívja a házmeztért. Ungváriné segélykiáltásaira közben összefutottak a szomszédok, de nem mertek tovább menni az előszobánál, mert az orvos a fegyvert feléjük tartotta és megfenyegette őket.

— Aki bejön, azt lelövöm.

A szomszédok így tehetetlenül nézték Ungváriné küzdelmét férjével. Dulakodás közben az etédlőbe értek a dolgozószobából. Az orvos itt elsütötte a fegyvert, amelynek golyója a padlóba furódott. A küzdelem azonban ezzel nem ért véget. Ungvári közben egy energikus mozdulattal halántékához szorította a fegyvert és elsütötte. Életlenül esett egy székre, ahonnan a földre bukott. Azonnal meghalt.

Az öngyilkosságról nyomban értesítették a rendőrséget, amelynek részéről *Donáth Miksa* rendőrfogalmazó ment ki a helyszínre dr. *Gyuricza Sándor* kerületi tisztí orvos. A királyi ügyészség a boncolás mellőzésével engedélyezte a temetést, amely kedden délelőtti 10 órakor lesz a Kelemen-utca 11. szám alatti gyászaházból.